

**Az Egyházmegyei Misszió Program
javaslata alapján
MISSZIÓS HETET rendezünk
2005. április 24-től május 1-ig
A részletes heti program
a 7. oldalon olvasható**

Gondolatok a Feltámadt Krisztusról
(Thomas Merton)

Amikor a „Krisztusban való élet”-ről beszélünk, Szent Pál kifejezése szerint „Élek, de már nem én élek, hanem Krisztus él bennem.”/ Gal 2,20 /, akkor nem önmagunk elidegenüléséről beszélünk, hanem arról, hogy felfedezzük igazi énünket Krisztusban. E felfedezésben lelkileg részt veszünk az Ő feltámadása misztériumában. Ez a részesedés Krisztus halálában és feltámadásában a keresztény hit és a misztika gócpontja.

„Én azért jöttem- mondja Jézus, hogy életük legyen”(Jn 10,10). Az élet, amit hozni jött, saját élete Isten Fiaként. Feltámadása révén Övé lett a hatalom, hogy részesítsen bennünket saját Lelkében, mint életünk alapelvében és saját lelkünk életében. A bűn miatt lelkünk mélyére temetett és elfedett teremtetlen Képmás föltámad a halálból, amikor kiárasztja Lelkét a mi lelkünkbe, Isten kinyilvánítja jelenlétét bennünk, és egy új élet forrásává lesz számunkra, egy új azonosságé és egy új cselekvési módé.

Ezen új élet bennünk a feltámadt Krisztus életének kiterjesztése. Szerves részét képezi azon új létezésnek, amelyet a sírból való feltámadásakor kezdett meg. Ő lett a szőlőtő, amelynek mi szőlővesszői vagyunk. Kiterjeszti személyét, hogy magába foglaljon minden egyes embert, akik egyek vele a hit által.

Az új élet, amely feltámadása révén lett az Övé, már nem korlátozzák az anyag kényszerűségei: keresztüljuthat zárt ajtókon, egyszerre több helyen jelenhet meg, vagy a földön tevékenykedhet, mialatt rejtve maradhat az istenség mélyeiben: mindazonáltal ezek csak föltámadt élete másodlagos nézőpontjai. Föltámadt élete elsődleges vonása a kiválasztottai lelkében való élete.

Faragó István

A FERENCSESEK

A XIII. század elején a pápaság, világi hatalmának csúcspontja ellenére külső és belső ellenséggel küzdött. A keresztes hadjáratok nem érték el céljukat, s egyre több áldozatot követeltek. A nép anyagi és szellemi nyomorban élt, s tömegesen csatlakoztak azokhoz az eretnek prédikátorokhoz, akik szembefordultak az egyházzal, tagadván annak isteni eredetét. III. Ince pápa (1198-1216), a legenda szerint, álmában az egyházat jelképező lateráni bazilikát dűledezni látta.

Ferenc, a rend alapítója, 1182-ben született Assisiben. Édesapja gazdag kereskedő volt. 1205-ben elindult, hogy csatlakozzon a Szentföldre induló keresztes hadakhoz. Csak Spoletoig jutott el. Álmában úgy érezte, Isten hívja. Visszatért szülővárosába, próbálkozott remeteélettel, bélpoklosok ápolásával, koldulással. Az Assisi melletti San Damiáno kápolna feszülete előtt ezt a felszólítást hallotta: „Ferenc, menj, hozd helyre házamat, amely omladozik!” Ekkor a környék dűledező kápolnáit kezdte javítani. Életének értelmét és célját, az általa rendbe hozott Porziuncula nevű kápolnában kapta meg. A szentmise evangéliumában a következőket olvasták:” Menjetek, hirdessétek, hogy elközelgett az Isten országa! Ne legyen aranyatok, se ezüstötök, se sarutok, se pénzetek, az övetekben.” Ekkor döbönt rá arra, hogy az evangéliumot, főleg a szegénység parancsát kell élnie és hirdetnie, mert csak ez mentheti meg, Isten romlásnak indult templomát.

Ferenc az evangéliumot választotta életútjával. Személyiségének varázsa társakat vonzott: gazdagokat, szegényeket, képzeteket és írástudatlanokat. Jézus példájára kettesével küldte őket szét. A nép körében telepedtek meg, az alsóbb néprétegek között apostolkodtak.

Közösségének és szabályzatának egyházi megerősítését kérte. Az alapításhoz szükséges anyagi feltétel nem állt rendelkezésre. Az alapító érvelése szerint: követőit nem kereste, Istentől kapta, s ha a szükség kívánja, testvérei kéregetésből tartják fenn magukat. A pápa hozzájárult, hogy Ferenc követői a „Kisebb Testvérek” elvonuljanak a világtól, énekeljék

Isten dicséretét, prédikáljanak a városok terein.

A Ferenc által készített szabályzatot 1223-ban erősítette meg III. Honorius (1216-1227) pápa. A Kisebb Testvérek Rendje (OFM) – Ferenc-rend- rohamosan terjedt. Nők is követték, Klára és húga Ágnes. 1215-ben megalapította a Klarisszák rendjét. A világtól elvonulva, imádság, munka és vezeklés töltötte ki életüket.

Akik családjuk, foglalkozásuk miatt nem csatlakozhattak Ferenchez, de a ferences életesményt kívánták megvalósítani az un. harmadik rendi követők, a világban váltak a béke apostolaivá.

Ferenc evangéliumi látásmódjából fakadt természetszeretete. Minden tárgy, növény, állat, de legfőképpen az ember Istenről beszél. Ez a szemlélet érlelte meg csodálatos költeményét, a Naphimnuszt.

A megszemélyesített „Szegénység Úrnő” szerelmese volt, koldusként járta a világot, s senkit sem irigyelt, csak aki nála is szegényebb volt.

Prédikálva hirdette az evangéliumot és többször is bejárta Közép-Itáliát. Volt Hispániában, eljutott Szentföldre is. Utolsó éveiben visszavonulva szemlélődő életbe kezdett. Alverna hegyén, miközben Krisztus szenvedéseiről elmélkedett, megjelentek rajta a stigmák, Krisztus sebei (1224). 1226. okt. 3-án halt meg. 1228-ban IX. Gergely pápa szentté avatta.

Már Ferenc korában igény volt, különösen a polgárság körében, az egyház tanainak érthető kifejtésére. Az eretnek mozgalmak elleni küzdelmet is megalapozó vallási ismereteket: Pádúai Szent Antal, Szent Bonaventura és Duns Scotus ferences bölcselek hozták létre. A vonzó élet pár év alatt tízezrekre növelte a ferencesek számát. A XIV. század közepén kétszázezerre nőtt a rendtagok száma. Az Európa-szerte dühöngő pestis járvány a rend kétharmadát elragadta. A járvány idején sok gazdag ember hagyta vagyonát a ferencesekre, ami a szerzetesi fegyelem lazulásához vezetett.

A XIV. században létrejött elvilágiasodó konvertuális (nagy kolostor) irányzat és obszervánsok (megőrzők) mozgalmának ellentéte miatt, a rend kettészakadt. X. Leó pápa (†1521) két önálló renddé tette. A Kisebb

Testvérek Rendje elnevezést megtartók Szent Ferenc örököseinek számítottak. Az ő mozgalmuk korábbi vezetői voltak Sienai Szent Bernardin és Kapisztrán János. A konvertuálisok (minoriták) a Kisebb Testvérek Konvertuális Rendje nevet vették fel. A XVII. században, az obszervancián belül újabb irányzat keletkezett: a Kisebb Testvérek Kapucinus rendje. Ők további szigorítást szorgalmaztak. Eleinte remete életet éltek, majd lelkipásztorkodást folytattak. Ma is virágozik Szent Ferenc rendje. Létszámuk kétszázezerre tehető. Huszonegyezren a Kisebb Testvérek Rendjében, tizenkétezen a kapucinus rendben, négyezren a minoriták rendjében élnek.

Aki nem nyújtja ki kezét a szegények felé, hogy őket segítse, hiába nyújtja ki kezét Isten felé, hogy az Úr megbocsássa bűneit.” (Sziénai Szt. Bernardin).

G-né Paulus Noémi

Felnőtt katekézis Dr. Tarjányi Béla:

A szinoptikus evangéliumok

Tarjányi atya érdekesítő előadását színessé tette, hogy szemléltető eszközökkel felkészülve érkezett és így láthattunk héber, görög, cigány Szentírást és a korabeli írásra használt, nádból készült tekercset is. Finoman humoros történeteivel mozgalmassá tette mondani valóját, amiből a teljesség igénye nélkül igyekeztem egy kis ízelítőt adni.

A görög "szinoptikus" szó általában áttekintést, együttnézést jelent.

Jézus történetét az első három evangélista (Máté, Márk, Lukács) megközelítőleg egyformán mondja el, János evangéliumától jelentősen eltérő módon. Így ezeket szintén a szinoptikus szóval jelölik. Jellemző rájuk, hogy egymástól független kisebb történetekből állnak. Kezdetben szájhagyománnyal adták tovább őket a kenyértörés szertartása közben, emiatt egyszerű, lecsiszolódott elbeszéléseként maradtak fent - csak a tanulságos, megjegyezhető részeket őrizték meg.

A történetek nagy része mindegyik evangéliumban szerepel, de ezek is az evangélisták sajátos szempontjait tükrözik (pl.: Márknál Jézus Isten Fia, a Messiás, aki tudatosan vállalta a szenvedést értünk. Máténál Jézus a

megígért Messiás, az egyház alapítója, akinek uralma az egész világra kiterjed. Lukács a Szentlélek és imádság evangéliumát írja meg, melyben Isten szeretete és a Szentháromság kapja a fő szerepet.) Így lehetséges, hogy azonosak az egyes történetek, de az ezen belüli részletek eltérőek. Az evangélistáknak vannak olyan saját történetei is, amelyek a többinél nem szerepelnek. Ez bizonyítja, hogy Márk evangéliumán kívül - amelyet Máté és Lukács is felhasznál - külön forrásaik is voltak (pl. az evangéliumok előtt Jézus beszédeiből írásban kialakult "Beszédgyűjtemény", vagy más szájhagyományok).

Az első evangéliumot Márk írta kb. Kr. u. 60 körül. Ő ekkor már Pál és Péter követője, tanítványa volt. Prédikációik és a Beszédgyűjtemény alapján állította össze evangéliumát valószínűleg még Péter életében. A történetek sorrendje esetleges, történeti adatokat, időpontokat nem tartalmaznak, viszont Jézus tanítását éppen egyszerűségük miatt hitelesen közlik.

Máté (Jézus tanítványa) és Lukács (nem zsidó orvos, Pál tanítványa) kb. egy időben Kr. u. 70-80 körül, János (a "szeretett tanítvány") utoljára kb. Kr. u. 90 körül írta meg evangéliumát.

A szinoptikusok és János evangéliuma közötti fő különbség, hogy János már egy, a lelkében kialakult teológiát is közöl. Himnusszal kezdődik (Jézus maga is Isten), kevesebb csoda szerepel - ezek is tanító célzattal (vakon született, kenyérszaporítás, Lázár feltámasztása, kánai mennyegző, csodálatos halfogás - ördögűzés egyáltalán nincsen), beszédei tudatosan megszerkesztett allegóriák és nem példabeszédek, mint a többi evangéliumban.

Az előadás anyagához kiegészítésként az alábbiakat kell fűznöm: A fentiek ismeretében és a szektásodás mostanában divatos veszéye miatt, szükséges megjegyezni, hogy az egyház tanítása szerint a teljes Szentírás mai kánoni formáját minden átdolgozásával együtt a Szentlélek sugalmazta, így mind a szent írók tevékenységét, a bele kerülő könyvek kiválasztását, mind a korábbi és későbbi esetleges javításokat. (Lásd részletesebben: II. Vatikáni Zsinat Dei Verbum c. konstitúciója.)

A Szentírás mindenkor értelmezésre szorult, mivel a benne szereplő tanítások - mint minden más tanítás is - félremagyarázhatóak. Erre csak az Egyházi Apostoli Tanító Hivatal jogosult, aki ugyanabban a Szentlélekben magyarázza, mint amelyben íródott. Így nem mindegy, milyen Szentírást és kinek a kiadásában olvasunk. Elfogadott a Szent István Társulat és a Szent Jeromos Társulat által kiadott forma, amely a katolikus egyház által ellenőrzött és hitelesnek nyilvánított. A magyarázatok közül is az hiteles, amely egyházi jóváhagyást tartalmaz - ezt fel kell tüntetni a könyv elején. Ha ilyet nem találunk, kérjük ki olyan atya véleményét, aki ezekben a dolgokban el tud igazítani."

Horváthné Kati

Új evangelizáció (részlet)

Dr. Tomka Ferenc

A közösség kritikus pontja: hogy egymást befogadni - a mienktől szögesen eltérő véleményeket, az emberi másságokat tiszteletben tartani - nem könnyű. Ha nem tanuljuk meg elfogadni egymást, nem jöhet létre igazi keresztény közösség! Látjuk mindennapjainkban: családok, munkahelyi és egyéb csoportok gyakorta feszültségek közt élnek, plébániák és egyházi csoportosulások pártokra szakadnak..., nem ritka, hogy rendszeresen áldozó és imádkozó keresztények ellenségeskednek egymással.

"Arról ismerjenek meg titeket, hogy szeretitek egymást!" A világ gyakran nem ismerheti meg köztünk és általunk Istent.

Ez a szeretet lemondást kíván saját elgondolásomról - valamiképp ténylegesen "meg kell hálnom" akaratomnak, hogy el tudjam fogadni embertársam véleményét.

A Keresztrefeszített iránti szeretet mindig is megvolt a keresztény lelkiségben. De amíg egy individualista lelkiségben elsősorban úgy élték meg, mint az Istennel való egyéni egyesülés útját. Ma önmagunk kiüresítése inkább abban áll, hogy - a Krisztus keresztje iránti szeretet erejében - a legteljesebben átadjuk magunkat embertársunknak, és magunkba fogadjuk őt (azon az áron is, ha le kell mondanunk saját elgondolásunkról).

Ez a közöttünk megvalósuló isteni jelenlét lesz látható jellé és az új evangelizáció legfontosabb eszközévé a világban.

Isten köztünk való jelenlétét tanúsító közösségek, plébániák csak az evangéliumot mélyen megélő, egymást (és a nehéz embereket is) szeretni akaró keresztényekből jöhetnek létre.

A lelkipásztorkodás elsődleges feladata, hogy megtért, Istennel egyesülő és egymást szeretni vágyó embereket (elsősorban felnőtteket) neveljen, akikből kialakulhatnak az új evangelizációra alkalmas közösségek."

Horváthné Kati

Tanmesék: A PLÉBÁNIA HALÁLA

A városban furcsa gyászjelentés jelent meg a falakon és az újságokban: "Mélységes fájdalommal adjuk hírül a Szent Eufrosia plébánia halálát. A gyászszertartás vasárnap 11 órakor lesz."

Vasárnap, mi sem természetesebb, a Szent Eufrosia templom olyan zsúfolt volt, mint még soha. Szabad hely nem volt, még állóknak sem. Az oltár előtt állt a ravatal, sötétszínű fából készült koporsóval. A plébános egyszerű beszédet mondott:

- Nem hiszem, hogy plébániánk újra életre kelhet és feltámadhat. Minthogy azonban szinte mindnyájan itt vagyunk, egy utolsó kísérletet teszek. Szeretném, ha mindnyájan elvonulnátok a koporsó mellett és egy utolsó pillantást vetnétek az elhunyra. Liba- sorban vonuljatok, egyenként és miután megnéztétek a holttestet, a sekrestye ajtón át menjetek ki. Utána, aki úgy gondolja, a főbejáraton át visszajöhet a misére.

A plébános kinyitotta a koporsót. Mindnyájan azon gondolkodtak: "Vajon ki lesz benne? Ki lesz a halott?"

Lassan elindult a menet. Mindenki oda ment a koporsóhoz és belenézett, majd távozott a templomból. Csendben távoztak, egy kicsit zavartan.

Mindazok, akik látni akarták a Szent Eufrosia plébánia holttestét és belenéztek a koporsóba, az alján elhelyezett tükörben a saját arcukat látták.

"Mint élő kövek épüljete... lelki házzá, szent papsággá, hogy Istennek tetsző lelki áldozatokat hozzatok Jézus Krisztus által."

(1 Pét 2,5)

*Ha por lepi a plébániád termeit,
por van a lelkedben.*

(Bruno Ferrero)

A SZAVAHIHETŐ EVANGELIUM

Nem is olyan régen egy nemzetközi ifjúsági találkozót rendeztek. Arról tárgyaltak hogyan lehetne az evangéliumot szélesebb körökben elterjeszteni. Egyesek javasolták, hogy nagy mennyiségű Bibliát kell kiosztani az embereknek. Mások pedig tudományos előadásokat javasoltak.

Egy fiatal afrikai leány is jelentkezett: - Mi nem nyomtatványokat küldünk azokba a falvakba, amelyeket az evangélium számára meg akarunk nyerni, hanem egy keresztény családot, hogy az ott lakók lássák a keresztény életet a gyakorlatban is!

"Bizony, ha ránkvirrad az ítélet, nem kérdik, mit olvastunk, hanem hogy mit cselekedtünk; nem kutatják, mily szépen beszéltünk, hanem hogy milyen szentül éltünk." (Kempis Tamás: Krisztus követése)

(Bruno Ferrero)

Húsvéti locsolkodás

Március havának 28. napján szép számmal összejöttek fiataljaink a locsolkodó bulira. Sajnos, mivel szinte „jégkorszak” volt, a nyakon öntés elmaradt. A rímes, tojáskerő verseknek és a kölnivíznek eredménye képen a jutalom tojás sem maradt el. Ez alkalommal még a lányoknak is kellett tojást keresni.

Mindenki jól mulatott, beszélgetett és a finomságokban sem szűkölködtünk a leányok jóvoltából.

Jakab Zsuzsa

Húsvéti tojásfestés

Március 19-én Pimpa (Márfiné Rétfalvi Noémi) vezetésével húsvétra, a locsolkodási népszokás részeként, mely csak magyar sajátosság, tojásfestésen vehettünk részt a Kat. Körben. Énekeltünk, beszélgettünk, miközben szorgosan járt a kezünk. Különböző technikákkal ismerkedtünk meg, amit nem árulok el a kedves olvasóknak. ☺ Buzdítok inkább mindenkit, hogy látogassanak el az anyáknapi kézműves foglalkozásunkra is, mely április 30-án lesz a templomkerben.

Jakab Zsuzsa

Templomunk zászlója

A templom zászlója a templom egységét, híveinek egy helyhez tartozását jelképezi. Ezért a zászló alapmotívumai megegyeznek a ministránszászlóéval. Ennek megfelelően tehát egyik oldalán a pápai, másikon a magyar zászló színei alkotják a zászló alapját.

A sárga és fehér színein, a templom rajza található, körötte plébániánk titulusával: „Újpest – Kertvárosi Szent István Plébánia”. Ez az oldal a katolikus egyházhoz való tartozásunkat jeleníti meg. Egységben az egész egyházzal, a pápával.

A magyar zászló színeivel díszített oldalon, a Szentkorona vázlatos rajza található, körötte felirattal: „Szent István király, könyörögj érettünk!” Ez az oldal a magyarsághoz tartozásunkon túl, Magyarország kereszténységét, Istenbe vetett bizalmát jelképezi. A Szentkorona, a magyarság határokon átérő szimbóluma is. Természetesen, mint Szent István Plébánia, Szent István örökségét is kívánjuk követni, mely szerint a keresztény magyarság Mária pártfogására van bízva, és így a Szentkoronát, mint Mária koronáját is tiszteljük. Ezek egyben tehát a kereszténységhez és a magyarsághoz való kapcsolódásunkat jelképezik.

A zászló minden sajátos és meghatározó jelünket tartalmazza. Így, ha zarándokutakra visszük, mindenhol jelzi, kik vagyunk. Magunknak is fontos jelképeket hordoz: figyelmeztet elhatározásainkra, az egységre és a közösséghez tartozásra.

A régi időkben szokás volt a zászló kihelezése egy jól látható helyre, hogy mindig figyelmeztesse ezekre a körötte állókat. Ezen kívül régen a zászló nagyon fontos volt. A zászló jelentette a vár hovatarozását, és ha az ledőlt a vár is elesett. „Magyarország a ke-

reszténység védőbástyája”, ezért nem mindegy, hogy áll e a pápai és a magyar zászló, vagy sem! Így szeretnénk minden hívet, aki plébániánkhoz tartozik, egy zászló alá gyűjteni a mindennapok háborúiban, melyeket napról napra a Gonosz ellen vívunk Isten fegyverzetével, a hittel, reménnyel és szeretettel.

Molnár Miklós

FELNŐTT KATEKÉZIS

Az utolsó két előadás időpontjai:

7. előadás: **április 15. péntek 17 óra**

előadó: **Burger Ferenc atya**

téma: **Hétköznapi kereszténységünk, avagy korunk kihívásának veszélyei**

8. előadás:

időpont: május 26. csütörtök 18 óra

előadó: **Hollai Antal atya**

téma: **Eucharisztia és misszió**

Helyszín a plébánia hittanterme.

Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk!

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk Önt és Családját a 2005. április 16.-án, 19⁰⁰-kor tartandó

EGYHÁZZENEI KONCERTRE

Helyszín: Újpest Kertvárosi Szent István Templom (1046.Bp.Rákóczi tér 4-8.)

MŰSOR: Ave Maria – gregorián

Bruckner: Ave Maria

Bruckner: Véghetetlen, és Szent vagy...

Közreműködik a Laudate vegyeskar

Vezényel: Jakabné Kovács Márta

G.B.Pergolesi: Stabat Mater

Közreműködik a Laudate nőikar és zenekar.

Betanította: Csáky Andrea

Vezényel: Pócs Béla

Gyerekszám

Az egyik önkormányzati iskolában, a harmadikosok hittanóráján, a Nagyhét jelentőségét méltattuk. A kérdésre, hogy milyen vasárnap zárja a hetet, a kékszemű Fannikám felemelte fejét és megadta a választ: „A Nagyhét végén van az Óriásvasárnap!”

Nomi néni

Erdő Péter érsek atya 2003. Pünkösdjén egy missziós programot hirdetett meg:

“...Amikor lelkipásztori terveken és programokon gondolkodunk, első érzésünk mindig a megilletődöttség kell, hogy legyen. Nem emberi művet tervezünk ugyanis. Nem az az első kérdésünk, hogy mit fogunk tenni, hanem, hogy mi az irgalmas Isten akarata...Az idők jeleit kell a hit szemével kutatónunk és megtalálnunk azokat a konkrét teendőinket, amelyeket a gondviselő Isten tőlünk itt és most megkíván... hogy legjobb képességeink szerint lehessünk Krisztus munkatársai...”

Maga a népmisszió a XVI-XVII. század óta újra és újra képes volt arra, hogy lelki gyakorlatokkal, a szentgyónás különleges alkalmaival és közösségi rendezvényekkel megújítsa egy-egy plébániai közösség életét... Számos templomunk bejáratánál még ma is áll a régi missziós kereszt, rajta az évszámokkal, az illető plébánián tartott népmisszió éveivel. Ezek a számok az 1940-es évek végével megszakadtak...

A II. Vatikáni Zsinat óta a világegyházban a hajdani népmissziók intézménye sokarcú mozgalomként újult meg. Több helyen **intenzív plébániai hetet** rendeznek, másutt **plébániai zsinatot** tartanak vagy **városi missziót** szerveznek...

Ezért állítottuk össze mi is a Főegyházmegyei Misszió Programját, mely egy sajátosan **intenzív plébániai megújulási folyamat** szükségességét hangsúlyozza...

Szívből kívánom, hogy egyházmegyei misszióink járuljon hozzá hatékonyan Krisztushoz fűződő szeretetkapcsolatunk megújulásához, személyes hitünk megelevenedéséhez...”

ÚJPEST-KERTVÁROSI SZENT ISTVÁN PLÉBÁNIA MISSZIÓS HÉT 2005. ÁPRILIS 24. – MÁJUS 1.

Április 24-én, vasárnap reggel 9:00 órától a templomban

Ünnepélyes megnyitó szentmise, utána agapé

Április 25-én, hétfőn 18:00 órától a hittanteremben

Filmvetítés, melyet beszélgetés követ

Április 26-án, kedden 17:00 órától a templomkertben és a hittanteremben

Sport nap: foci, asztalitenisz, lengőteke, röplabda...

Április 27-én, szerdán 18:00 órától a hittanteremben

**Miért fontos a hittan nekem és gyermekemnek?” címmel
beszélgetés László atya vezetésével**

Április 28-án, csütörtökön 19:00 órától a templomban

Világnézetek és istenképek a mai világban – káosz?” címmel

Nemeshegyi Péter jezsuita atya előadása és beszélgetés

Április 29-én, pénteken 18:00 órától a hittanteremben

Szentségimádás és szentmise

Április 30-án, szombaton reggel 10:00 órától a templomkertben

Közösségi nap:

10:00 Kézműves foglalkozás (Anyáknapi ajándék készítés)

11:00 Hittanos vetélkedő

12:30 „Oszd meg kedvenc ételed” – otthonról hozott közös ebéd

13:30 Kis hittanosok műsora

14:00 Plébániai munkacsoportok bemutatkozása

14:30 Énekkarunk és gitárosaink koncertje

15:30 Táncház

Május 1-én, vasárnap reggel 9:00 órától a templomban **Záró szentmise**

a missziós kereszt ünnepélyes megáldásával, melyet anyáknapi ünnepség követ

Kiknek szól ez missziós hét? MINDANNYIUNKNAK!!!

Szeretettel várjuk valamennyi korosztályt! Feltétlenül hozd el az osztálytársadat, barátodat vagy szomszédodat, hogy minél többen ünnepelhessük együtt az Úr örömhírét a krisztusi közösségben.